

Egyről-másról.

A közelmúlt napokban a városi bizottsági testület rendkívüli közgyűlést tartott. El voltunk rá készülve, hogy heves lesz a vita, nagy dolog volt a szőnyegen, az igazságügyi palota helyének megállapítása: a vásártér legyen-e vagy a Kossuth-utcában? A ki látcsővel ment a közgyűlésre, persze Röntgen gépezetű látcsővel, s beletekintett egy kissé a szónokok lelkébe, rögtön tisztába volt vele, hogy érdek a rugója minden szónak, hogy közérdek vagy magánérdek? döntse el ki-ki saját legjobb meggyőződése szerint. Végre is a jelszó egy volt: igazságügyi palota kell! Komikus részletekben bővelkedett a közgyűlés és nem ritkán villámlott meg egy-egy indítvány, hangos szólamu beszéd leple alatt a háztulajdonosi könyccsepp. Megváltották a polgármestert nézetváltoztatása miatt s mégis kitagadhatná, hogy Havranek József polgármester most is győzelemre juttatta körültekintő, bölcs belátásával a leghelyesebb eszmét. A közgyűlés jól határozott, midőn a vásártér egy részét, a legszebb részét egy monumentális épülettel gazdagítani iparkodott. Egy újabb irány megjelölése ez a város fejlődésében.

Talán nem beszéltem volna erről, ha nem hallottam volna egy igen érdekes beszélgetést e tárgyról. A „Ponty“ vendéglő mellett üdülő „pontyos grófok“ beszélgettek, hogy a ráczalmási „heczekaplán“ a vásártérre nagy beszédet mondott s jól megmondogatta az urak ak, meg a parasztnak is, hogy a Kossuth-utcában már csak azért sem lehet az igazságügyi palota, mert „Kossuth“-utca a neve. Hiába erősítette egy a beszélgetők közül, hogy biz az a kaplán ur egy jóindulatu, szorgalmas, buzgó pap, a kinek csak egy hibája van, hogy katolikus, s talán nem is tud arról, hogy nálunk igazságügyi palotát építenek; az mindegy, kimondták rá az ítéletet, mely halálos volt. S Isten csodája! ez az ember még él s dolgozik tovább az Ur kertjében kettőzött szorgalommal.

Szomorú dolgot kell most szóvá tennem, de mindegy, megteszem. Hazám ifjúságának romlásán siránkozom s bár hallaná meg minden ember s hallanátok meg ti is nemzetünk reményei s emlékeznének meg az irás szavairól:

Anyáska sokszor ölébe kapta Janikát s vele is iparkodott megértetni, mekkora hálával tartoznak Isten és Szűz Mária iránt, hogy apuska felgyógyult s a kis szívből annyira gyökeret vett az Isten szeretete és a Szűzanya tisztelete, hogy későbbi éveiben is sokszor kifejezést adott érzelmeinek, sőt midőn ifjúvá sordult, arra kérte szüleit, hogy szerelbe lépessen. A szülők régebben táplálták e kívánságot szívükben s csupán azért hallgattak róla, hogy esetleg hajlamai ellenére ne kényszerítsék gyermeküket e nemese pályára s most, hogy ő maga nyilatkoztatta ki legelőbb vágyát, elpálistolhatlan örömmel hallgatták meg gyermekük kérését és szívesen adták beleegyezésüket.

Igy került Jani a jó páterek kezei közé, hol sokszor gondolt vissza atyja nagy betegségére s a Szűzanya közbenjárására, főleg midőn a Szentírás lapjait forgatván, e gyönyörű helyre talált: Magasra nőtem, mint a Libanon hegyén a cédrus és mint a ciprusfa Sion hegyén; növekedtem, mint a pálma Halesben és mint a rózsafülvény Jerichóban; mint a mezőkön a szép olajfa felnőttem s mint a platanus viz mellett az utczákon.

S valamelyik könyvben e szép szavak ma-

„Porból lettél a porrá leszesz!“ Eszembe jutott ez, midőn láttam a maturista fiataliságot. Letette az érettségét, földhős vágta a könyveit, eszébe tette apja megtakarított filléreit, nagy bot a kezében, cigarettá a szájában s ott látjuk a kávéház füstös levegőjében; hangzik a nota, cseng a pohár s reggelre még egyszer megérik az ifju s még el sem kezdte az életet, már leittasodva, tehetetlenül hever a nagyvilági élet kúszójában. Ugy látszik, a bűn korszakát éljük! Nem csoda! Két nyomorult óra van szánya heenként a hittannak s a családi szentélyben talán egy pillanat sem. Vigyázzatok szülők! rettenetes léssen számadástok sáfarkodástokról! Ne neveljetez testeket a hóhérnak, a bűn fertőjének, hanem vas kézzel, szívetek szívvvel élesztgessétek az isteni lélek egy kipattanó szikráját, az emberi lelket. Hitet adjatok gyermekeiteknek! hitet, mely tette készlet, mely tenni képes, mely szenvedni tud, mely nagygya nevel, lelkesít, buzdít! Hitet adjatok gyermekeiteknek, hisz láthatjátok, hogy szomjas a világ, tehetőségek buknak alá a magasból, mert nincs hitük s szédítő a léghör, melyben élni kell! Oh nem! csak élni kellene, mert hisz e betegség, e szindés nem élet! Nyög a testiségbe szorított, békóba vert lélek; halljátok meg jajsavát! A multak mulasztásait helyre kell hozni, ha már esni készül nemzetünk. essen legalább térdre s ne bukják örökre! Újra mondom néktek, rettenetes léssen számadástok sáfarkodástokról.

Midőn e tárgyról beszéltek, lehetetlen fel nem említenem azt az írott mulasztot, melyet a kihágási büntető törvénykönyv egy §-aként kell tisztelnünk s mely szerint részegnek lenni, másokat lerészegíteni s részeg embernek italt adni nem szabad. Sajnos, de való, ez bizony csak írott mulaszt. Nem akarom én most azt mondani, hogy aki ez ellen vét, annak ki kell tekerni a nyakát. Épen nem! Preventív intézkedésre van szükségünk a törvény szellemében, óvintézkedés kell a nyakunkon ülő betegség ellen. Egy kis megfigyelés és meg lesz oldva a kérdés. Talán biz ez nehéz dolog? Korántsem. Álljunk egy snapszputik elé. Fogunk látni egy alakot virágos kedvvel. Ez még birja, a negyven cseppnél ugyan többet ivott, de hát még

gyarazatát is megtalálta. A cédrusfa, természetének finomsága miatt, jelképezi az angyalokat; a ciprusfa kellemetessége miatt a profétákat. Pálma az apostolok jelképe, mert ők az isteni Ige hirdetésével mindenfelé győzedelmeskedtek; a rózsá piros színe a vértanuk piros vérét ábrázolja; az olajfa a hitvallókat; a platanus végre hidegebb természete miatt a szüzeket. Mind e tulajdonság, a Szentek minden dicsősége a Szűzanyában ott ragyog. Ő angyal vala, sőt az angyalok királynője; proféta, apostol-lelkű, hitvalló, szűz, még vértanú is, mert jóllehet testileg nem szenvedett vértanuhalált, lelkét átjárta a tör s gondolom, a szív vértanúsága sokkal nehezebb, mint a testé.

A szerzetes-növendék sokszor elmélkedett mindenről s midőn elkövetkezett az idő, hogy fogadalmat tegyen, mint a Szűzanya kiváló tisztelője, Márián nevet nyert.

Márián atyát csakhamar megszerették társai; szelidségével, szolgálatkészségével mindenkit lekötöleztet és sokszor örömmel szemlélték a kolostor ablakaiból, a mint a kertben föl s alá sétált, a rózsafülvény szemeit morzsolgatva ujjai közt, vagy illatos virágokat szakítva, hogy csokrot kössön belőlük Szűz Mária szobrára.

lehet adni neki egy kupicával. Jön, de hogy jön, ez már négykézláb mászik, be se eresztik, mert elvesztette emberi kinézetét, de azért kiadnak neki az ajtón egy deczit s a ki látja, csak azt sajnálja, hogy nem lehet rögtön megtartani az esküdtárszék tárgyalást, mert hisz akkor talán nem is kihágásnak, hanem szándékos emberölés kísérletének minősítenék a snapszputikus tettét.

En egészen megfelledekem magamról, mennyire reális vagyok én, hisz az írónak művészek kell lenni — mondja valaki — s mi bizony az ilyen szemén-szedett ocsmányságokon nem gyönyörködünk. Tényleg talán vétek is a jóizlés ellen. Menjünk hát egy fényes kávéháza. Csillár, márvány, tükör minden. Oly édes a zene, mily gyönyörűek a diszitések, szórakozhatik az ember, billiárd, kártya, szemképráztató pikáns lapok stb. Ez az élet! Ez kell nekünk! Szakítsuk le minden napnak a virágát. Jer velem, kedves olvasóm, menjünk egyik asztaltól a másikhoz.

Az egyik asztalnál a cigányprimás gyönyörűen húzza, jókedvvel, odaadással; az asztal telve pezsgős üvegekkel, trilláz a kasszadama. Tudjátok-e ki ez? Egy földesur; most mulat, mulat gyakran. Ez az a földesur, a kiról a minapában azt írták az újságok, hogy munkásainak konvenczióba oszadt s az új pár csizma helyett csak fejleést adott.

Egy asztallal odébb megyünk. Ördögi tánc folyik a bank körül. Azt mondják szegény a világ! Hazugság! Hisz itt marékka mérik a pénzt. Kíváncsi vagy talán, hogy kik ezek a kártyázó urak? Megmondom: kereskedők. A három közül kettő nemrégiben esődöt kért maga ellen s kiegyeztek a hitelezőkkel 40 perczentre. Vagyonbukott emberek szakácsné, szobalány, bonne, mosogató cseléd berendezéssel. A becület szegen lóg.

Még egy asztalt megnézek. Viruló arcczal ül ott két ténsur. Gázsifizetés volt, hiába ilyenkor már csak ők is mulathatnak. Boron kezdik, sörrel folytatják, a pálinka marad utolsónak, néha jön a cigány is s a lajblí zseb lassankint kiürül s egész hónapra át egy elszopogatott verzsínáveg jelzi a gázsifizetés napjának édes emlékeit. S ha megusogom nektek, hogy ezek az urak nős emberek s hogy feleségük a nöegyletek,

Egyszerű gyermekded kedélyével földvidmitott mindenkit s alig látta valaki, hogy nyájas mosoly ne játszadozott volna ajkai körül. Beszédje édes vala, mint a méz; tekintete bizaloungerjesztő, jólesően meleg, mint a tavaszi napsugár. S mikor valamely Mária-ünnep előestéjét tartották, szerzetes-társai szó nélkül lopóztak ajtajához, hogy meghallgassák gyönyörű mély, reszkető hangon énekelt Mária-dalait, melyek a zefirnél is lágyabban, kellemesebben hangzottak el ajkairól.

Nem is tisztelettel, elragadtatással viseltetett Szűz Mária iránt s emez elragadtatásában gyakran órákon át szemlélte a Szűznek képét, szobrá s ilyenkor nem hallott, nem látott semmit a körülötte törtétekből . . .

Ugy tett, mint a kisdedek karácsonykor a kis Jézussal; leveleket írt Szűz Máriának s a mi ké-ése, szíve vágya volt, órákon át iparkodott szép szavakba öltöztetni, majd lassan, keskeny betűkkel papírra vetette s a szobor lábához rejté.

Egy időben aztán társai észrevették, hogy Márián atya kissé elfogultabb, szótlanabb, mintha valami nagy dologra készülődne.

Tényleg, az egyszerű páter nagyot kívánt.

meg holmi jótékonycélú intézetek állandó kéré alakjai: nem hiszed nekem vagy megutárod az emberek ily romlottságát.

Melyik tetszik hát? A snapszputik vagy a fényes kávéház? Egyik se! Ez lehet rá a felelet. S csodálatos, hogy mégis van keletje mind a kettőnek! Igen, mert alusznak a lelkek s szép nóta, búfelejtő ital kell, hogy fel ne ébredjenek. Zsibbadásra van szükség, hogy meg ne fenyege a lelkiismeretszava a mi megtévedt akarat-erőnk, mert hisz akkor rögtön menekülésre gondolunk s egy pisztoly, egy hullámsík, 2 kros spárpa elég ahhoz, hogy egy percze önmagunk elől elbujjunk s egy örökkévalóságra elbukjunk.

Szemfüles.

UJDONSÁGOK.

Urnapja.

Az Ur teste és vérenek, a legméltságosabb Oltáriszentségnek ünnepét f. hó 11-én ülte méltó diszszal az egyház. Nagy ünnep ez nekünk keresztény katolikusoknak. Isten végtelen örök szeretetének fényes ünnepe. Maga az Oltáriszentség szerzésének emléknapja a Nagycsütörtök ugyan, de ekkor szívünk s lelkünk elmerül az Üdvözítő halálának gyászos és fájdalmas megszentelésébe s így az egyházi gyásnapok közé nem vegyülhetnek az öröm, a vidámság hangjai. Nem adhatunk tehát méltó kifejezést a mi Üdvözítőnk végtelen jósága és szeretete fölött érzett örömeinknek. Azután meg husvét táján a természet sem tárhatja fel kebelét mindig oly pompával, mint később a már előrehaladottabb időszakban. Pedig az Urnap lélekemelő pompájából részt kíván magának a természet is, mely pazar kézzel szórja a növényvilág kincseit annak az Urnak utjára, kinek létét és szépségét köszöni. Emberi szív és lélek, meg a természet összhangzó egyváltásban sietnek megünnepelni a fényes katolikus dogma ünnepét. Verőfényes nyári napok járnak a természet ölen is a megindult pezsgés már életbe

Tudni kell, hogy a Szűz Máriához irt utolsó levelében azt kérte nagy alázattal, de bizalommal is, hogy jelenjék meg neki a Szűzanya. E nagy kitüntetéssel szemben hajlandónak nyilatkozott, sőt egyenesen fel is ajánlotta, hogy mihelyt megpillantja szemével a szent Szűz dicsőségét, ragyogását, nem kíván többé semmi mást látni e világon; vesztse el a néhány percznyi mennyei jelenség szemlése után rögtön szemének fényét, világosságát, látását, hogy annál buzgóbban, minden szórakozástól mentebben elmélkedhessék róla, szemlélhesse lelki szemével.

Ennyire szerette Márián atya Szűz Máriát. Jobban, mint a szemefényét.

És ime a szent Szűz meghallgatta a jámbor pap óhaját. Mosolyogva olvashatta ugyan, gondolom, levelét, de megtette a kivánságát s midőn egy alkalommal a szerzetes épen buzgó imájában elmerülten térdelt a félhomályu kápolna kövén és szemléte a szobrot, mely Szűz Máriát ábrázolta, mint szeplőtelen fogantatást, hófehér ruhában, feje fölött tizenkét csillagból álló koronával, a mint jobb kezében fehér liliumot tartott, lábai a földgolyón nyugodtak, jobb lába pedig egy szörnyű kigyónak fejét tiporta:

ment át; kizöldültek a mező bokrai, kinyitlak a rét és kert virágai, hogy majdan koszoruba kötve körülölelhessék a Legszentebbet, a Legméltságosabbat. A ragyogó napsugár ki a szabadba hívja az embereket. Gazdag, szegény, öreg, ifju, egészséges és beteg mindannyian örömmel üdvözlök a természet kellemes nyarat. Ekkor, midőn az emberi szív már amugy is megtelt az Isten jóságának és bölcseségének végtelenségével, napról napra látva bölcs rendező és fentartó kezét a természetben működni: ekkor lép ki az egyház a templom boltívei alól s ezernyi néptől kísérve fényes processióban hordozza körül magát értünk feláldozó és a kenyér színében hozzánk leereszkedő és elrejtőző Istenembert, hogy megvallja őszinte hitét az egész világ előtt, hogy nyíltan lerója halálját azért a végtelen sok jóért, a mit az oltárainkon jelenlevő Isten Fiának, az ő kinszenvedésének, tanításának és kegyelmének köszönhet.

Ezért olyan fenséges, olyan magasztos és lélekemelő a katolikus dogma, mely azt tanítja, hogy jelen van az Isten oltáiraikon igazán és lényegileg. Nemcsak jellekpileg van jelen az Ur, hanem ott van valósággal lényegileg a legméltságosabb Oltáriszentségben. Ott trónol az oltáron, hogy meghallgassa a hozzáfordulók alázatos könyörgését, elfogadjja a buzgó hálaadást, bátorítsa a csüggedőket, erősítse a szenvedőket, vigasztalja a szomorúakat s erőt öntsön a haldoklóba, szóval hogy mindenkinek-mindene legyen.

Hygyne volna vigasztaló ránk gyöngye emberekre nézve az a tudat, hogy ő a mi Üdvözítőnk közöttünk van s megtaláljuk Őt mindig az Oltáriszentségben, s kész megvigasztalni, megerősíteni bennünket a jóban bármikor, ha buzgó szívvel eléje járunk. Ennek a hitnek szentelt ünnepet Urnapján az egyház. És e hit igazsága mellett tesz tanubizonyoságot az a hódolat és imádás, melylyel a katolikus

higgyék el, a szobor mintha elhagná helyét s egyszerre tulvilági fényességű, mennyei alak jelent meg Márián atya előtt.

A jámbor papot e pillanatban nagyon gyarló gondolatok fogták el. Megbánta, hogy mindkét szemefényét odaigérte a Szűzanya látásáért s e gyarló gondolatok pillanatnyi hevétől elragadtatva egyik szemét hirtelen lecsukta s csupán jobb szemével nézte a mennyei jelenséget, hogy legalább teljesen el ne vesztse látását.

E naptól fogva Márián atya félszemű volt s testvérei sehogysem tudták megérteni, miképen vesztette el buzgó társuk jobb szeme látását.

A jó pátert pedig nagy lelkiismeret-furdalás gyötörte, mert hiszen hűtlenséget követett el a szent Szűzzel szemben, megcsalta őt s ugy érezte, hogy a balszemének épsége gyalázatát hirdeti fönnen és nem méltó többé az Istenanya szeretetére.

Nem mert többé levelet írni Szűz Máriához; méltatlannak tartotta magát, hogy a kertnek virágaiból csokrot kössön számára; szép, rezgő hangjával nem udvarolt többé a mennyei királynőnek, hanem buskomorság fogta el s mindent megtagadott magától, a mi előtte kedves volt, hogy így is bűnhődjék gyarló cselekedetéért.

világ e napon a „Királyok Királyának“ adozik.

Városunk katolikus népe ez évben is nagy fényel ünnepelte meg az Oltáriszentség tiszteletére rendelt napot. A szép nyári napon a hívők nagy serege követte az Oltáriszentséget, a körmenet alkalmával az elhintett virágoktól illatozó utcákon a felállított oltárhoz és onnan vissza a templomba. Az oltárok, mint rendszeren a szent Ferenczrendiek templomában, a Jókay-utcában, a zircziek templomában és a püspökségnél voltak felállítva. Az istenítisztelet reggel 8 órakor kezdődött, ünnepe nagy misével, melyen Dr. Steiner Fülöp megyés püspök pontifikált teljes segédlettel. Megjelent a templomba a városi és megyei tisztikar több tagja valamint a katonaság és a többi hivatalok fejei is. A szent mise végével megindult a körmenet. A lobogó zászlók után sorakozott a sokaság, utánok jöttek a különböző testületek. Az Oltáriszentség előtt fehérbe öltözött zárdabeli leánykák lépdelték rózsalevelet szórva az Ur utjára. A baldachin alatt vitt a püspök az Ur szent testét. Nagyban emeltek az ünnepély fényét a díszmagyarban megjelent városi urak. A hatóságok képviselői után mentek az Oltáregyesület tagjai nagy számmal s utánok jött a hívők nagy tömege. A szent mise valamint a körmenet alatt a kirendelt diszszázad sortüzet adott, a honvédszenekar pedig szép egyházi darabokkal fokozta az ünnep méltóságát. A körmenet után a székesegyházban „Te Deum“ volt, utána pedig szent beszéd, melyet Kéri Ferencz karkáplán tartott.

— Gyűjtés az örökimádás templomra. Az örökimádás templom helybeli bizottsága folyó hó 4-dikén, pünkösd hétfőn az összes katolikus templomokban gyűjtést rendezett. A befolyt adományok összege 130 kor. 50 fill. A bizottság leköszönés folytán üresedésbe jött pénztárnoki tisztelet Kéri Ferencz székesegyházi hitszónok ur volt szives elvállalni.

S midőn már hosszabb időn át vezekelt büneért, teljesen megtörődött szívében, a miért megszege Szűz Máriának adott szavát. Ujból kérte őt, hogy láthassa másodsor is a még ép szemével s utána vesztse el ezt is. S im a Szűzanya ismét meghallgatta s egyik napon, buzgó imája közben valóban megjelent.

Márián atya csak nézte, nézte fél szemével Szűz Mária dicső alakját s ugy vette észre, hogy jobb szeméről lassankint oszladozni kezd a hályog, mindig jobban és jobban lát, míg végre teljes fényében, valóságos sugárözönben, mindakét szemével látja a jelenséget.

És ime szózatot is hallott.

— Márián, nehezebb és nagyobb érdem Istennek két egészséges, látó szemmel szolgálni, mint vakon, minden kísértéstől menten. Menj és szolgálj ugy ezentul.

A jó páterek pedig, midőn rendes zsolozmájukra összegyülekeztek a csöndes kápolnában, csodálkozva látták Márián atyát a szent Szűz szobra előtt térdelni, a mint két ragyogó szemével átszemlélten tekint föl a szoborra, kezeit pedig, mintegy a teljes odaadás jeléül, mellén keresztbe teszi . . .

Homlokzat-festék-gyár
Kronsteiner Károly Bécs, III., Hauptstr. 120. (szőlőházban).
Arany-érmekkel kitüntetve.

Főhercegi és hercegi uradalomak, cs. és kir. katonai intézmények, vasutak, ipari-bánya és gyári telepek, építési vállalatok, építésmesterek, egyháziak gyári és ingatlan tulajdonosok szállítója. E homlokzat-festékek, melyek mérsékelt időjárású országokban porakéban és 40 különböző mintában különként 16 krtól szőlő szállítottnak és a mi a festék tisztaságát illeti, azonos az előfeszítéssel.
Mintakártya, egyzártsón utasítás kíséretében ingyen és bérmentve küldetik.

Eladó ház és fúntus!

Apáczá-utczában levő 18. szám alatti ház és 20. szám alatti fúntus minden órán szabad kézből eladó.

Tudakozódni lehet: Tóváros, Horváth István-utca 14. szám alatt.

Házeladás.

A Vásártér 36. szám alatt levő ház (Krizsány-féle vendéglő) szabad kézből minden órán eladó. Bővebb értesítés Királykútcza 4-ik szám alatt nyerhető Berghammer Józsefnél.
100 hektol. bor ugyanott eladó.

THIERRY A. mell- és gyomor-balzsamát

(a melyet az egészségügyi hatóság megvizsgált) az egész világ kedveli és mindenütt keresik. Csak akkor valódi, ha az oldalt látható **zöld**, a törvényszékkel bejegyzett „apáczá”-védőjeggyel van ellátva. Földművelés nélkül szer minden **mell-, tüdő-, máj-, gyomorbetegség ellen stb. külsőleg is kitűnően hat és sebet gyógyít.**

Egy próbátvevő bérmentesen 1 korona 40 fillér. Széjjeleküldés csak előzetes fizetés esetén.

Thierry A. centifoliakenőcse

(csodakenőcseknek nevezik) utólrhetetlen szívó erejű és gyógyíthatásu. Operációkat a legtöbb esetben fölöslegessé teszi. E kenőccsel egy 14 éves, gyógyíthatatlannak tartott csontszűz, utjában pedig egy 22 éves rákszerű bajt gyógyítottak meg. Antiszeptikus és gyógyíthatásu mindenféle seb gyuladásaánál.

Próbátvevő bérmentesen 1 kor. 80 fill. Csak előzetes fizetés esetén küldjük meg. **Óvakodjanak utanzatoktól és kerüljék az örököslen, ugynevezett házi kenőccsöket s más efféléket.**

Cím: A. Thierry, gyógyszerész és gyár a Védőbányahoz, Prograda, Pragerhof felé, a Déli vasut mentén.
Prospektus ingyen és bérmentve.

E szerek sohasem romlanak meg és jó azokat használatra készen a háznál tartani. Az összes művelt államokban bejegyzett védőjegyeimnek utánzatát a törvény üldözi. 57474

- Indagoo, Berdoon, Koppenhaga, O. fabrikon farma.
- Hilán, A. Bertoloni, Malmó, Berlin, Apt. Lejonet.
- Nantes, Pharmacie C. Fredet, Nápoly, Palermo.
- Paris, Pharmacie française, 1 & 2, Place de la République, Pharmacie Daproy, 11, Rue des francs-Bourgeois.
- Praga, Róma, Corso, Agenzia del Policlinitico.
- Budapest, Pharmacie Ch. Delacroix & Co. Budapest, Török J. Dr. Egger L. és J. Gábor, Rh., Noris, Debrecen, Rich, Laxemburg, Schmitz P., gyógyszer.
- Triest, Venecia, Vienne, Zürich.
- CSAK EZZEL A TÖRVÉNYSZÉK VÉDŐJEGGEL VALÓDI.

Tisztelt vevő Közönség!
Daccára a kézmű áru rohamos ár-emelkedésének, én még mindig azon kelles helyzetben vagyok, hogy a nálam nagy választékban lévő árakat, úgy mint a legdivatosabb ruha-szöveteket, francia delaine, batiszt és voálokat, valamint vászon, kanvász, chifonokat és minden e szakmába vágó árakat, nem számítva azon kedvezményt, a melyben t. vevőimet részesítem, a régi árak szerint felajánlissam.
Továbbá vagyok bátor a t. vevő-közönség b. figyelmét a nálam igen kedvelt „LILLION”-
vászonra felhívni, mely kizárólagosan Székelyfővár és vidéke részére csakis nálam kapható.
Kiváló tiszteléssel
Webermann Jakab.

Egy könnyű Sandlauffer keresztetik megvételre.
Bővebb értesítés a kiadó-hivatásban nyerhető.

Hirdetmény.

Gróf Esterházy Miklós-Móricz ur ő m. méltóságának tulajdonát képező, Komárom-megyében, Oroszlány község határában létező két őrlő malma (mindegyik 2 pár kőre berendezve) f. évi október 1-től 3 vagy 6 évre bérbeadatik.

Ajánlatok az uradalmi főtisztséghez, Csákvárra küldendők.

Csákvár, 1900. június 13.

Urad. főtisztség.

A nagymélt. m. kir. vallás- és közoktatásügyi Minister úr ^{94.366}/_{1899.} szám a. kelt magas rendelete folytán értesitem Fejérmegye tekintetes tanügyi hatóságait,

miszerint a

HYGIENA pormentesítő vállalat,

illetve a

valódi amerikai DUSTLESS kizárólagos eladási jogát Fehérmegye területére átvettem
Kováts Pál, Székesfejérvár, Nádor-utca.

A m. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

Budapest, Váci- körút 32. szám.

Ajánlja a magy. kir. államvasutak gépgyárában készült **gőzcséplő készleteit**, „Millenium“ legújabb szerkezetű: **fűkaszáló-, marokrakó- és kévekötő aratógépeit**, melyek főelőnyei: *préselt aczélemező-állvány, téglajaczel-alkatrészek, jó és könnyen hozzáférhető, elpusztíthatlan szerkezet*, továbbá: a szab. osztrák-magyar államvasutattársaság resiczai mezőgazdasági gépgyárában készült 3, 3 1/2 és 4 lőerejű **gőzcséplő-készleteit**. Sack-rendszerű, aczélöntésű ekefővel ellátott **ekéit**, „Boni“-féle *kéttengelyű eketalajgát, járgányos cséplő-készleteit, szecskavágóit* és egyéb mezőgazdasági eszközeit.

FIGYELMEZTETÉS! Ezennel közhírré tesszük, hogy az összes ügynökeinktől, legyenek azok akár helyi ügynökök, akár utazó ügynökök, az eddig birt meghatalmazásukat f. évi január hó 31-ével megvontuk és azokat ezennel hatálytalanoknak nyilvánítottuk. Nevünkben és megbízásunkból tehát csakis azok járhatnak el, a kik 1900. február hó 1-e után kelt és általunk aláírt megbízással bírnak és csupán oly jogkörrel, a melyre ezen írásbeli megbízás kiterjed. Nehogy a **közönség tévutra vezetessék** és nehogy nevünkkel visszaélések történhessenek, felkérjük mindazokat, kik velünk üzleti összeköttetésbe lépni óhajtanak, hogy mindenkitől, a ki nevünkben eljár, írásbeli meghatalmazásának felmutatását kérjük s abba betekintést tenni sziveskedjenek.

A MAGY. KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK VEZÉRÜGYNÖKSÉGE.

Nyomatott Debreczeni Gyula könyvnyomdájában Székesfehérvárott, Iskola-u. 4. sz.